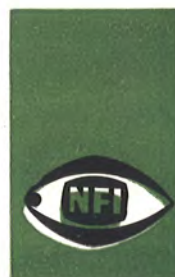

N O R S K F I L M I N S T I T U T T

The Norwegian Film Institute - L'institut Cinématographique de Norvège

Norsk Filminstitutt's styre:

Disponent Øyvin Semmingsen for Statens Filmproduksjons-
utvalg, formann.

Varamann : Underdirektør Gunnar Germeten.

Kontorsjef Rolf Hofmo for Kommunale Kinematografers
Landsforbund.

Varamann : Sekretær Per M. Christensen.

Konsulent Alv Heltne for Kirke- og undervisningsdeparte-
mentet.

Varamann : Filmkonsulent Jon Stenklev.

Daglig leder : Bo Wingård.

Adresse : Kingos gate 22, Oslo.

Telefonnummer : 38 17 80.

Utgitt i samarbeid med
Kommunale Kinomatografers Landsforbund
Oslo 1957

NORSK FILMINSTITUTT

En orientering

(With an English summary)

OSLO 1957

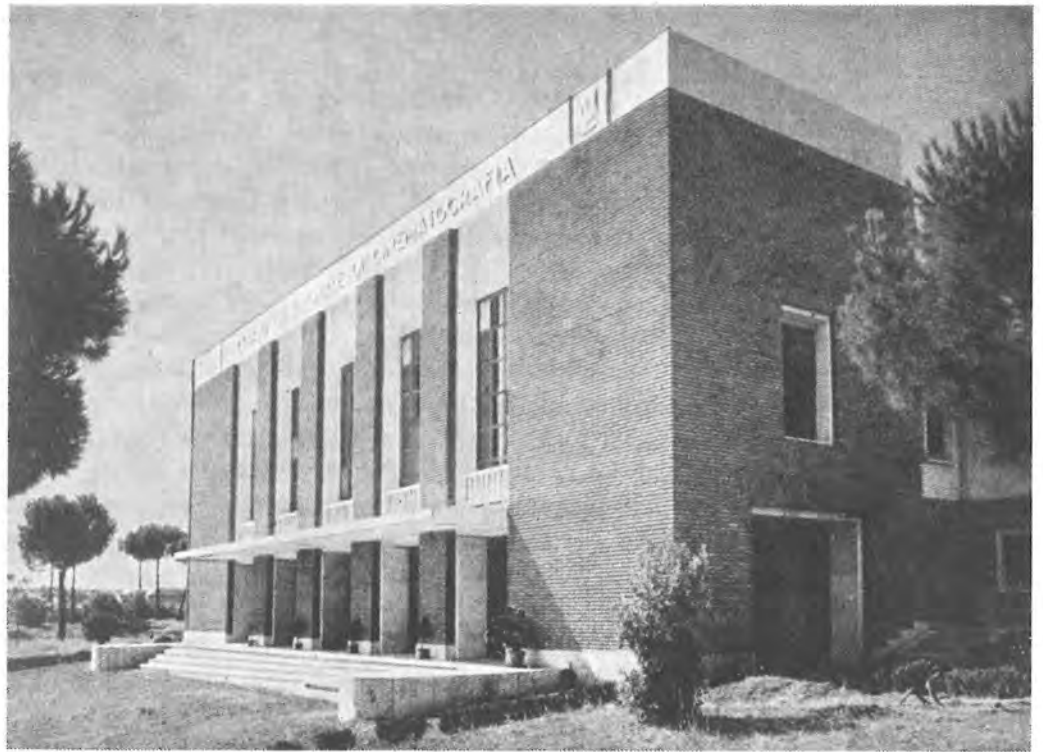

Fra årskongressen 1956 i Fédération Internationale des Archives du Film.

UTLANDET

Samtidig med opprettelsen av National Film Archive, London i juni 1935, begynte Museum of Modern art Film Library i New York sin virksomhet ved hjelp av en større donasjon fra Rockefeller Foundation. Omtrent på samme tid ble Cinemathèque Française organisert i Paris. I 1938 besluttet disse tre institusjoner, sammen med Reichsfilmarchiv i Berlin, å slutte seg sammen i Fédération Internationale des Archives du Film (F.I.A.F.), som hadde sitt første møte i New York.

Etter krigen eksisterte ikke Reichsfilmarchiv lenger, men F.I.A.F. har fått en meget stor tilslutning fra land rundt om i verden, slik at sammenslutningen nå har ialt 37 medlemmer.

Det italienske filminstituttet Centro Sperimentale di Cinematografia.

Mange av medlemmene er nasjonale institusjoner, opprettet og helt eller delvis understøttet av vedkommende lands regjeringer. Nesten alle har offisiell status og er skapt og drevet av entusiaster.

Omfanget av denne kulturelle og historisk/vitenskapelige virksomhet har – til tross for mange nasjonale vanskeligheter – økt sterkt i de siste 10–15 årene. Den er nå blitt en betydningsfull faktor i vår tids kulturelle liv og den internasjonale forbindelsen virker på tvers av politiske grenser. Dette er også et bevis for filmens internasjonale karakter.

Formålet med F.I.A.F., som har sitt hovedsete og generalsekretariat i Paris, er å gi råd og støtte til de enkelte medlemmene,

fremme den personlige kontakten og være bindeledd mellom medlemmene, lette byttevirksomhet og utveksling av filmer, bøker, museumsgjenstander, m. v., virke som internasjonalt opplysnings-senter og overvåke at sammenslutningens lover blir overholdt, for derved å få den nødvendige tillit, forståelse og støtte fra film-industrien og andre interesserte i hvert enkelt land.

F.I.A.F. arbeider også med spørsmål og problemer av rent vitenskapelig karakter på forskjellige områder.

Det blir hvert år avholdt en internasjonal kongress i et av medlemslandene og styret holder møte fire ganger i året, som regel i Paris. Det hører til sjeldenhetene at et medlemsland ikke er representert på de årlige kongressene.

Av de nordiske land var Danmark det første til å opprette sin offentlige institusjon på området. Den begynte forholdsvis beskjeden for omtrent 20 år siden, men er nå blitt så stor at den foruten ekstrabevilgninger til større enganganskaffelser m. v., har et regulært årsbudsjett som er omkring 6 ganger så stort som det Norsk Filminstitutt har.

Såvel Danmark som Sverige har betrodde stillinger i F.I.A.F.'s styre.

NORGE

Begynnelsen

Den første omtalen av en norsk virksomhet på området finner vi høsten 1929, da disponent Fossberg i Kommunenes Filmcentral A/S holdt «et interessant foredrag i P.E.N.-klubben i hvilket han ga en utredning av hvordan denne sak i stadig sterkere grad var trådt i forgrunnen så vel ute som her hjemme, uten at der er gjort stort for å gjennomføre den etter en organisert plan» («Kinobladet» for november 1929). Det ble den gangen nedsatt et arbeidsutvalg som skulle søke å føre saken videre. Det var ekspedisjonssjef Vigstad, P.E.N.-klubbens daværende formann, redaktør Aadahl og disponent Fossberg.

Bortsett fra kontrollsjef Bernt A. Nissen's arbeid med biografiske filmer, ble det imidlertid ikke gjort noe virkelig positivt på området her i landet før etter den siste verdenskrigen.

Det var nok i første rekke Kommunale Kinematografers Landsforbund som gikk inn for opprettelsen av et norsk filminstitutt. Det var kanskje særlig direktør Kr. Aamot som den gang var så fremsynt at han forsto betydningen av at også Norge hadde sin nasjonale institusjon på området.

Med opprettelsen av Norsk Filmmuseum, tok Kommunale Kinematografers Landsforbund selv initiativet til å få samlet inn filmer, manuskripter, fotografier og museumsgjenstander og bevilget penger til dette, ga i 1953 et stipend til en lengere studiereise til flere land for studium av filminstitutter, -museer og -arkiver, og i 1954 sammen med Norsk Film A/S til en norsk representant under Den I. Internasjonale Kongressen for Filmskoler.

Staten på sin side hadde også vist sin interesse ved i 1951 å gi et av sine filmstipend til en lignende studiereise.

Allerede i 1948 hadde imidlertid Staten tatt et skritt i den riktige retningen. Etter et forslag fra daværende sekretær i Statens Filmråd, Bo Wingård, bevilget Kirke- og undervisningsdepartementet, etter tilråding fra Rådet, kr. 5 000 til opprettelse av et offentlig filmbibliotek med spesiallitteratur til fordel for såvel fagfolk innen film- og kinobransjene som filmstuderende og kinopublikum. Dette bibliotek sorterte de første 8 årene under Statens filmsentral.

Spirende håp

I årene 1951 og 1952 fremsatte filmkonsulent Bo Wingård og Norsk Filmsamfunn ved formannen Elsa Brita Marcussen forslag om opprettelsen av et norsk filminstitutt. Etter forslag fra direktør Aamot sendte Wingård sitt forslag til Kirke- og undervisningsdepartementet. Departementet sendte det til Statens Filmråd som den 16. desember 1952 ga følgende uttalelse:

«Filmrådet har diskutert spørsmålet om eventuell opprettelse av et norsk filminstitutt, og mener at det til å begynne med er mest nødvendig å få samlet og arkivert den filmen som allerede finnes. Dette må være første etappe, men rådet er samtidig oppmerksom på at det blir nødvendig å gå et skritt videre og få et filmbibliotek som grunnlag for et studiearbeid som må sees som en framtidsoppgave. Det foreligger allerede et forslag utarbeidet av filmkonsulent Bo Wingård om opprettelsen av et norsk filminstitutt. Rådet antar det må være formålstjenlig om det nå nedsettes et utvalg som kan behandle saken, og som kan komme med forslag til løsning av de spørsmål som vil reise seg såvel under et begynnelsesstadium som under den videre oppbygging av et filminstitutt. Rådet vil derfor tilrå at det ærede departement nedsetter et engere utvalg.»

Den 13. februar 1953 oppnevnte Kirke- og undervisningsdepartementet følgende utvalg: Magister Olav Dalgard, formann, dr. philos. Ellisiv Steen, kontorsjef Jon Mathisen, filmarkivar Ragnar Austad med major Olav Eide som sekretær for utvalget.

Utvalgets mandat ble gitt i brev av 13. februar, der det bl. a. heter: «Departementet vil følge Filmrådets forslag om å nedsette et slikt utvalg med oppdrag å gi en utgreiing om mulighetene for samordning av tiltak på disse områder som allerede er igang, utviding av slike tiltak og mulige nye oppgaver. Den plan for en virksomhet som utvalget måtte finne det ønskelig å legge fram, forutsettes holdt innenfor et nøkternt budsjetts ramme.»

Utvalgets innstilling

I mars 1953 rettet utvalget en henvendelse til en rekke organisasjoner med anmodning om en uttalelse om deres syn på spørsmålet om opprettelse av et norsk filminstitutt. Det kom inn til dels meget positive svar fra bl. a. Kommunale Kinematografers Landsforbund, Norsk Film A/S, Norsk Filmkomponist Forening, Norsk Filmsamfunn, Norsk Filmtekniker Forbund, Norsk Kinoteknisk Landsforening, Norsk Sceneinstruktørforening, Norsk Skuespillerforbund,

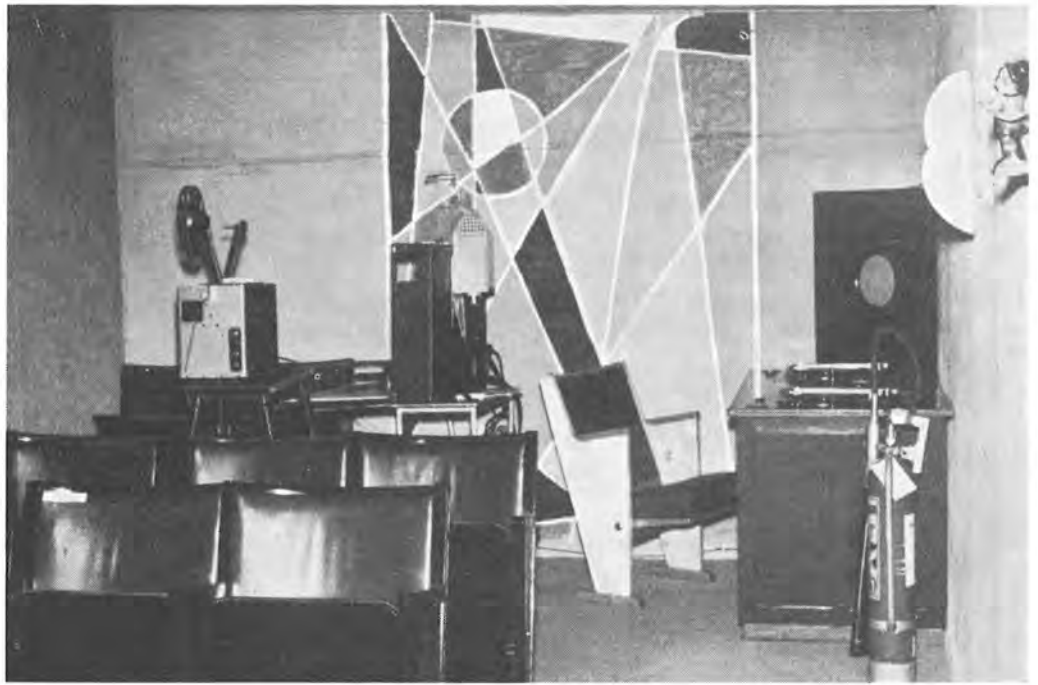
Norsk Filminstitutt
Kontoret og biblioteket

The Norwegian Film Institute
The curator's office with part the library

Norske Dokumentar- og Kortfilmprodusenters Forening, Norske Filmprodusenters Landsforening og Statens Teaterskole.

Etter et omhyggelig arbeid leverte utvalget den 13. januar 1954 sin innstilling om opprettelse av et norsk filminstitutt med følgende oppgaver:

1. **Samlingsvirksomhet.** («— — — innlemmes alt som kan ha interesse for filmproduksjonens og kinovirksomhetens historie, i første rekke kopier av alle norske filmer, og dessuten de utenlandske filmer som er av interesse historisk, kunstnerisk eller teknisk. — — —».)
2. **Opplysningsvirksomhet.** (Faglig til fordel for norske filmfolk, bl. a. «— — — til videre studiearbeid ved instituttet og likeledes for filmkritikere, kinosjefer og andre spesialgrupper. Det bør da skje i samarbeid med deres organisasjoner. I fram-

To bilder fra registrerings- og prøve kinoen. Bildet ovenfor viser bl.a. de to projeksjonsapparatene og det dobbelte platespillerbordet. Bildet på motstående side viser inngangen til venstre, perretet for normal film og wide-screen og skapradioen med platespilleren. Alle apparater og innredningen for øvrig er gaver.

tida kan det også bli aktuelt å stå til tjeneste for dem som skal arbeide med fjernsyn.»

«Den mer populære opplysningsvirksomheten bør foregå i samarbeid med de foreninger og organisasjoner som arbeider for å høyne og utvikle publikums interesse for og forståelse av kunstnerisk og sosialt verdifull film. — — —».

«Når det gjelder det vitenskapelige studium av filmen, filmologien og filmsosiologien, vil det falle naturlig at filminstituttet samarbeider med Universitetets psykologiske og sosiologiske institutter.»).

3. Sentralregisteret. («— — må inneholde opplysninger om alle norske og flest mulig verdifulle utenlandske filmer. Regis-

Two illustrations from the registering- and previewing cinema. The picture on the opposite page shows among other things two projection machines and the twin turn table record-player. The picture on this page shows the entrance to the left, the screen for normal width and wide-screen, and the floor radio with the built in record player. Everything shown are donations.

teret vil altså bli et referansekartotek som henviser til det materiale som finnes i instituttets egne samlinger, og dessuten gir direkte opplysninger eller refererer til andre kilder. — — —»).

Utvalget påpekte at det var viktig at instituttet samarbeidet med den internasjonale organisasjonen på området, Fédération Internationale des Archives du Film.

Utvalget fant at det var nødvendig med et årsbudsjett på kr. 75 000 og en tilleggsbevilling til engangsanskaffelser på kr. 75 000, altså tilsammen et budsjett på kr. 150 000 første året. Dette ble av utvalget karakterisert som et minimumsbudsjett. Det ble også fra begynnelsen av foreslått ansatt tre funksjonærer ved instituttet.

To bilder fra det store hvelvet for acetatfilm. Kameraet er et Heinrich Ernemann fra omkring 1910. Fremdeles brukbart.

Det ble fra utvalgets side påpekt at det hadde formet innstillingen slik at alle muligheter skulle ligge åpne for en videre utvikling av instituttet i samsvar med fremtidens behov.

Departementet behandler saken

I St. prp. nr. 1 (1955) foreslår Kirke- og undervisningsdepartementet at det skal opprettes et filminstitutt, idet departementet er enig med det nedsatte utvalget i at det er viktig å få i gang:

1. et planmessig arbeid med innsamling og registrering av eldre filmer, filmmanuskript og annet materiale, drift av filmbibliotek og annen virksomhet som hører inn under de oppgaver et filminstitutt bør ha som museum og arkiv, og

Two illustrations from the large vault for acetate film. The camera is a Heinrich Ernemann from about 1910. Still going strong.

2. opplysnings- og opplæringsarbeid.

Proposisjonen nevner også at instituttet bør ta opp og holde kontakten med tilsvarende institusjoner i andre land. Departementet er i proposisjonen av den mening at instituttet bør bygges ut så snart som mulig, men at arbeidet av budsjettensyn foreløpig må konsentrere seg om det som er nevnt under punkt 1. Til dette formål foreslår departementet at det ansettes en funksjonær og at det bevilges kr. 45 000. Proposisjonen gikk videre ut på at Statens Filmproduksjonsutvalg foreløpig skulle fungere som instituttets styre.

Instituttet blir opprettet

Under det forberedende arbeid hadde departementet brukt navnet Statens Filminstitutt. Institusjonen har imidlertid nå fått navnet

Norsk Filminstitutt. Dette navnet ble også foreslått av det utvalget som ga innstilling om filminstituttet.

På grunn av forskjellige forhold var det ikke mulig for instituttet å begynne sin virksomhet offisielt før den 1. juni 1956.

Med virkning fra og med 1. juli 1957 har Kirke- og undervisningsdepartementet oppnevnt et nytt styre på tre medlemmer med representanter fra departementet, Statens Filmproduksjonsutvalg og Kommunale Kinematografers Landsforbund.

Instituttet fikk i 1956 leiet et kontorlokale på nesten 17 m² og et tilstøtende lagerlokale på vel 113 m² av Forenede Boligselskaper A/S i Kingosgate 22.

Instituttet måtte nødvendigvis se det som sin første oppgave å forandre lokalene og anskaffe det strengt nødvendige tekniske utstyr, slik at det kunne bli i stand til å ta imot filmer, analysere, registrere og oppbevare dem på en forsvarlig måte.

Etter ett års virksomhet er det nå i filmarkivet et stort hvelv på vel 60 m² for oppbevaring av acetatfilm, fire mindre hvelv på til sammen vel 16 m² for nitratfilm og en registrerings- og prøve kino på ca. 25 m².

Hvelvene for oppbevaring av nitratfilm er alle bygget etter brann- og bygningsforskriftene, har påbudte ventilasjonskanaler, eksplosjonsluker og automatiske brannslukningsanlegg.

Da lokalene opprinnelig ikke har vært beregnet på det de brukes til nå, vil det selvsagt ikke være mulig å oppnå de helt ideelle forhold for oppbevaring av film, nemlig en konstant temperatur året rundt på 10°–12,5° C og en relativ luftfuktighet på 50 %. Lokalene er imidlertid egnet som en foreløpig hjelp og instituttet vil alltid få bruk for dem i årene framover som et gjennomgangsarkiv, til lagring av museumsgjenstander og til arkiv og kartotek for de andre samlingene.

Alle hvelvene er utstyrt med stålreoler.

Registrerings- og prøve kinoen har en 16 mm og en 35 mm kinomaskin, et komplett, dobbelt platespillerbord, en skapradio med platespiller, m. v.

Det har selvsagt ikke vært mulig å få utført ombyggingen og innredningen og anskaffet så meget teknisk utstyr, spesialinventar,

Det elektriske spolebordet kombinert for
16 mm og 35 mm film.

The electric, foot operated rewinding table
combined for 16 mm and 35 mm film.

kontormøbler og -maskiner, bruks- og prydgjenstander m. v. med et budsjett på kr. 45 000, som også var ment å skulle dekke lønn, husleie, honorarer, reiser, anskaffelse av kontorinventar, kontorhold, m. v.

Når instituttet er kommet så langt med utbyggingen og ominnredningen vel ett år etter virksomheten begynte, skyldes det den store interesse som er vist fra privat og kommunalt hold og fra enkelte statsinstitusjoner.

Instituttet har således i form av gaver, gratisarbeid, rabatter m. v. mottatt store verdier.

I samarbeid med Grammofonplategrossistenes Forening og dens medlemmer er instituttet i ferd med å opprette et sentralarkiv og -kartotek for grammofonplater med original filmmusikk. Dette er et resultat av en tidligere henvendelse fra Norsk Filmkomponist Forening.

Instituttet har utarbeidet et forslag til standardregler for registrering, klassifisering og katalogisering av filmer. Disse følger de internasjonale regler på området og er utformet etter mønster fra The National Film Archive i London. Instituttet har her søkt samarbeid med faglige organisasjoner og institusjoner på filmens område i Norge.

Man har drøftet planene om utarbeidelsen av arkiv- og kartotekordninger for fotografi- og biografisamlingen, filmanmeldelser, filmmanuskripter, noter, utklipp, m. v.

Det offentlige filmbiblioteket som tidligere sorterte under Statens filmsentral, er overført til Norsk Filminstitutt.

Instituttet er også sterkt interessert i å få utarbeidet klare retningslinjer for dets rettigheter og plikter ved anskaffelse og fremtidig oppbevaring av filmer. Man håper å kunne få løst dette på en måte som er tilfredsstillende for instituttet på den ene siden og produsenter, filmbyråer og eventuelle andre rettighetsinnehavere på den annen.

Et problem som opptar Norsk Filminstitutt såvel som alle tilsvarende institusjoner i andre land, er å få forhindret «opphugging» av kommersielt sett utspilte, verdifulle filmer. Ved å ødelegge film, ødelegges samtidig for alltid kulturverdier. Rent vitenskapelig er filmen en historisk hjelpkilde som ikke kan erstattes på annen måte. Selvsagt er det ikke alle filmer som er av den art at de bør oppbevares for fremtiden, men det burde overlates en faglig instans på området å avgjøre hvilke filmer som bør konserveres. Man må prøve å komme fram til en ordning som gir vedkommende rettighetsinnehaver pålitelige garantier for at de filmer som et filminstitutt får ikke blir brukt kommersielt, men bare i historisk, vitenskapelig eller pedagogisk øyemed.

På forhånd takk

Ennå står det en del igjen før filmarkivet kan sies å være ferdig utbygget, bl. a. trenges det en del spesialmaskiner og -instrumenter.

Instituttet er imidlertid nå kommet så langt at det kan ta imot filmer og oppbevare dem på en etter forholdene forsvarlig måte.

Norsk Filminstitutt tillater seg derfor å rette en inntrengende henstilling til alle om å være hjelpelige med å skaffe filmkopier og film- og kinoutstyr som har historisk verdi til oppbevaring for våre fremtidige generasjoner. Særlig er det naturligvis om å gjøre å få tak i norske filmer fra filmens og kinematografiens barndom og første år.

Instituttet vil også være svært takknemlig for enhver annen form for støtte, gjennom bidrag og gjennom interesse for arbeidet med å bevare kulturhistoriske verdier for etterslekten.

Rolf Hofmo

Øyvin Semmingsen

Alv Heltne

B o W i n g å r d

FILMEN FOREVIGER FORTIDEN FOR FREMTIDEN

THE NORWEGIAN FILM INSTITUTE

English summary

A public interest in the foundation of a Norwegian institution for the preservation of films has been shown as far back as in 1929. Apart from Filmcensor Bernt A. Nissen's excellent work with the production and conservation of biographical films, there has, however, been very little progress in this field until after The Second World War.

It was then mainly The National Association of Municipal Cinemas which worked strongly for the realization of a Norwegian film institute.

With the foundation of The Norwegian Film Museum, this association by itself took the initiative in collecting films, manuscripts, stills and all kinds of material of historic interest relating to film and cinematography. In 1953 it also gave a travel grant for this purpose for a study-tour to several countries, and in 1954 to a Norwegian delegate to The I International Congress for Film Schools.

Also the Government had shown a certain interest by giving a travel grant in 1951 for the same purpose. Already in 1948 the Royal Norwegian Ministry of Education and Ecclesiastical Affairs granted 5.000 kroner (approx. £ 250) for the establishment of an official library for literature on film and cinematography, according to a proposition which had been submitted to The Government Film Council by Mr. Bo Wingård.

A proposition prepared by Mr. Bo Wingård for the foundation

of a Norwegian film institute was forwarded by the Ministry to The Government Film Council, which in December 1952 advised the Ministry to appoint a special committee to give a report on the matter.

The Ministry appointed the Committee, which submitted its report in January 1954. The report was positive, and advised the Ministry to take steps to found a Norwegian film institute with the following activities:

- I. The collection of everything which may be of interest to film and cinematography.
- II. Advice, factual and educational for professional persons as well as for the public (film appreciation). The institute should also be engaged in scientific investigations in co-operation with The University of Oslo. It was also considered as of interest that the institute in the future should be of assistance to those who worked in the TV-field.
- III. A Central Register with information on all Norwegian and as many outstanding foreign films as possible.

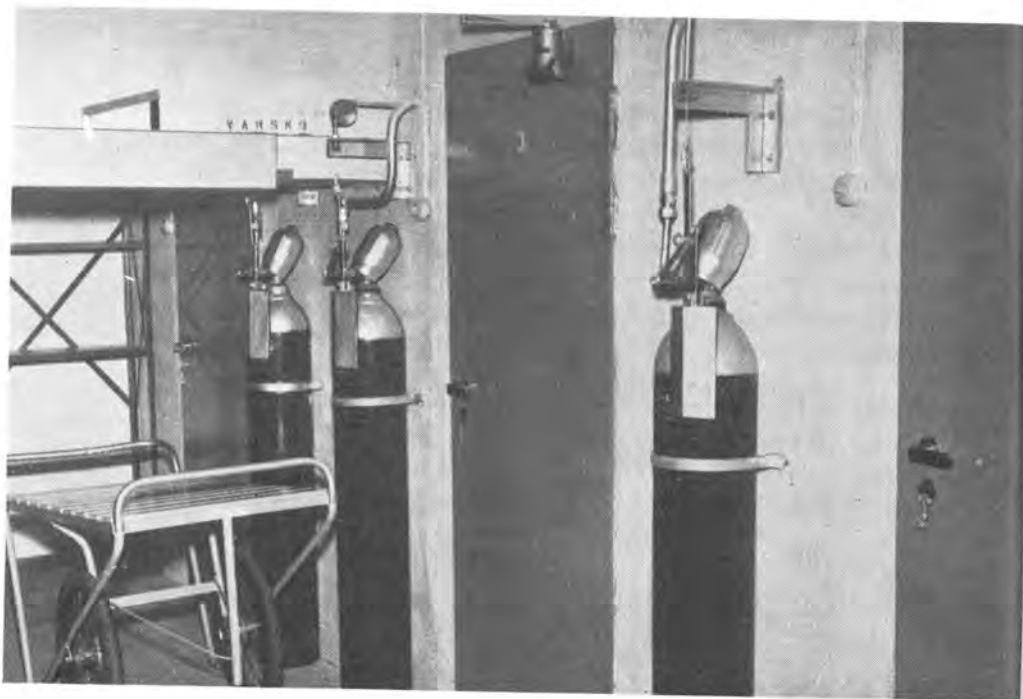
The Committee indicated that it was of importance that the institute should work in close co-operation with The International Fédération of Film Archives, and with similar institutions in other countries of the world.

The Ministry agreed with the Committee and submitted a proposition to the Storting (the Norwegian Parliament) in 1955 to the effect that it was considered important to commence:

- I. systematic work collecting and registering classical films, film manuscripts, and other material; management of a film library (literature) and other problems which fall under the activities a film institute should have as a museum and archive, and
- II. advisory, servicing and educational activities.

The proposition also stated that the institute should contact and co-operate with similar institutions in other countries, and with The International Fédération of Film Archives.

The Ministry was of the opinion that the foundation of the institute should be carried out as soon as possible, but that this

Bildet viser dørene til tre av de fire hvelvene for nitratfilm, med de automatiske brannslukningsapparatene utenfor.

The illustration shows the doors to three of the four vaults for nitrate film, with automatic fire extinguishing equipment outside.

task, out of regard to the budget, for the present had to be concentrated on the activities mentioned under item I. above.

For this purpose, the Ministry proposed the appointment of one Government Officer, and a yearly grant of 45.000 kroner (approx. £ 2.250). The institute should have its own Board of Governors, appointed by the Ministry of Education and Ecclesiastical Affairs.

On account of various difficulties it was not possible for The Norwegian Film Institute to begin its activities officially until the 1st. of June 1956. The Institute got the chance to rent premises in Kingogate 22 in Oslo.

There is one office, which for the present also has to serve as library, with a floor space of approximately 17 m². Further there was a store-room with a floor space of 113 m².

It was only natural that the Institute considered it as its essential

first task to change and rebuild these premises, and get the strictly necessary technical equipment. This was essential, if they should be in a proper condition for film storage, archives, registering work, and so forth.

After one year of hard work, there is now in the Film Archive one large storage vault (60 m²) for the preserving of film on acetate stock, four smaller vaults (16 m² in all) for nitrate film, and one previewing- and registering cinema (25 m²).

The storage vaults for nitrate film are all built in accordance with fire and building regulations in Oslo. They have proper ventilation channels, explosion hatch-ways, and automatic outfits for extinguishing fire.

As these premises from the beginning were not intended for the purpose they are used for now by the Institute, it is of course not possible to get the ideal conditions for film preservation. They are, however, suitable as a preliminary step, and the Institute will always be able to use them in the years to come for actuality archives, for conservation and preservation of all kinds of material of historic interest which the Institute has to maintain.

All the storage vaults are equipped with steel-shelves.

The previewing- and registering cinema has a seating capacity of 10 to 12 persons, one 16 mm and one 35 mm projection machine, one complete, double-disc record-player table, one large floor radio-receiver with built in record player, etc.

Naturally, it has not been possible to manage all this re-building and fitting up, and to get so much technical equipment, special inventory, office furniture, library inventory, articles for use and decoration, etc., on a budget of £ 2.250, which also was intended to cover salary, rent, electricity, fees, travel costs, office expenses and maintenance, etc. The fact that the Institute has achieved as much as it has after a little over one year of activity is due to the great interest and understanding shown by private sources, municipal and some Government agencies and institutions. For the budget year 1957-58, the Institute has, however, had the official grant raised to 60.000 kroner (approx. £ 3.000).

In close co-operation with The National Association of Whole-

Sentralarkivet for original filmmusikk på
grammofonplater.

The central archive for original film music
on grammophone records.

Sale Merchants in Gramophone Records and its members, the Institute is now in the act of establishing a central archive and cataloguing department for original film music on records. This is a result of a request from The Norwegian Association of Film Composers.

The Institute has prepared a proposal for standard rules for registering, classifying and cataloguing films for use in The Film Archive. These follow international rules in the field, and are worked out according to the cataloguing rules used by The National Film Archive in London. To solve this problem in a way which may be to the satisfaction for all bodies concerned, the Institute is working in close co-operation with professional associations and institutions in the Norwegian film world.

Another activity which has been commenced is the preparation of archives and cataloguing methods for the stills and biography collection, film criticisms, film manuscripts, notes, posters, cuttings, etc.

The official library (literature), which previously was a part of The Government Film Service, was transferred to the Norwegian Film Institute at its foundation.

The Institute is also keenly interested in solving, as soon as possible, the problem of getting clear facts in connection with its rights and duties for procuring and future preserving of films. It is to be hoped that this question may be solved in a way to the satisfaction of the Institute on one side, and producers, distributors and eventual other copyright owners on the other.

A problem which occupies The Norwegian Film Institute very seriously, as well as all similar institutions the world over, is to solve the question of destruction of films. The Institute is trying to solve this problem through official channels in Norway, and in conformity with the rules and regulations of F.I.A.F., and in the spirit of this, our international Fédération. It is of vital importance that matters of this kind should be placed before The Norwegian Film Institute as an official, final, and decisive authority. It should also be known and officially acknowledged that the Institute is an entirely noncommercial institution, with only cultural, scientific and pedagogical activities, and that it can be truly relied upon to be loyal in these matters.

There is of course a good deal yet to be done, before the Film Archive Department can be said to be truly satisfactory. Among other things, there is need of some technical machinery, special instruments and equipment.

The Institute is however now rebuilt and in such a condition, that it is capable of receiving films, conserving them fairly satisfactorily, and performing registering, classifying and cataloguing work.

Therefore, The Norwegian Film Institute takes the great liberty of asking everyone interested to be of assistance in any possible way, to keep an open and thoughtful mind for its needs, and to lend a kind and helping hand for procuring of films for preservation, in

order that our descendants in times to come may take part in the art, culture and history of our generation.

The Norwegian Film Institute is deeply grateful for all other forms of support and contribution, as a proof of the obvious understanding of and interest in this national institution, which is created to take care of the historical continuity of this characteristic medium of culture and art of our own time.

Firmaer, privatpersoner, stats- og kommunale institusjoner som har gitt gaver eller på forskjellige andre måter har ydet hjelp og støtte
Donators and patrons in 1956—1957

Aviso A/S	Kværne, Mattis
Bergensen, Gunnar, Møbelforretning	Larsen, Ferdinand
Bokhjørnet A/S	Nanseth, F., overbrannmester
Brandt, Johann A/S	National Film Archive, The ved The
Brandvold, Gunnar	Stills Library
Breistein, Rasmus	Nordisk Films Kompagni
British Council, The	Norsk Aktieselskap Philips
Buttedahl, Nils S.	Norsk Bygdekino A/S
Christiania Glasmagasin A/S ved Høvik	Norsk rikskringkasting
Verk	Olsens Enke, J. A/S
Dreyers Forlag	Optisk Kompani A/S
Europafilm A/S	Oslo kinematografer
Forenede Boligselskaper A/S ved direktør Rolf Thue og medarbeidere	Preparatory Committee of China Film Archives ved direktør Wang Hui
Forsvarets Trykningsentral	Proton A/S
Forsvarsdepartementet ved Forsvarets Filmtjeneste	Rasjonaliseringsdirektoratet
Foto Allan	Riksarkitekten
Grammofonplategrossistenes Forening	Sandø, Toralf
Gulbrandsen, Aage B., kunstmaler og malermester	Skuterud, Engelund & Co. A/S
Heltberg, Alf Herre	Statens filmsentral
Heltberg, Yngvar Herre	Statens håndverks- og kunstindustriskole ved overlærerne Arne Bruland og Finn Faaberg
Jensen, Leif H., murmester	Synchron-Film A/S
Johnsen, Peer	Sørbye & Skattum
Juell, Ivar, malermester	Sørum, Sigurd
Kampen Elektriske ved ingeniør A. R. Kjellgren og medarbeidere	Teknisk Kompani A/S
Knutsen, Hans H.	Watt A/S
Kommunenes Filmcentral A/S ved Maskinavdelingen	Wittusen & Jensen A/S

FILMER SOM NORSK FILMINSTITUTT HAR MOTTATT I
BUDSJETTÅRET 1956—1957

Films which The Norwegian Film Institute has received in
1956—1957

Norsk Filminstitutt har i 1956—1957 mottatt som gaver i alt 27 filmer. Herav er det 17 dramatiske helaftefilm og 10 dokumentarfilmer.

Alle filmene er selvsagt av betydning for Instituttet, men det nevnes her særlig følgende, som er av vesentlig interesse for Norge:

FJELDEVENTYRET 35 mm 1926
BØR BØRSON Jr. 35 mm neg. 1938
HU DAGMAR 16 mm 1939
HANSEN OG HANSEN 16 mm 1941
EN HERRE MED BART 35 mm og 16 mm 1942
TRYSILKNUT 16 mm 1942
DEN NYE LÆGEN 16 mm 1943
ENGLANDSFARERE 35 mm neg. 1946
VI SEILER 35 mm 1947
JØRUND SMED 35 mm neg. 1948
VI FLYR PÅ RIO 35 mm neg. 1949

I tillegg til ovenstående har Instituttet fått bl. a. den kinesiske filmen WHEN THE GRAPES ARE RIPE, tre franske filmer, UNDER PARIS HIMMEL, PIKER I BUR og VILLMARKENS FOLK og to eldre, engelske stumfilmer, ØNSKEHUSET og HANS GIFTELYSTNE DATTER. Alle disse er på 35 mm film.

Av dokumentarfilmene nevnes bl. a. NORVEGE (NORGE), TIL SPANIA og LÄHELTÄ PITI (DET VAR NÄRA).

Trykt hos J. Chr. Gundersen
Oslo - 1957